

единственото срѣдство да се въдвори спокойствието въ тая областъ и да се запази мира въ Европа.

Ако Ви обявятъ, че съединението е невъзможно, Вие ще имъ докажете, че берлинскиятъ договоръ е поставилъ Южна-България въ такова критическо положение, щото нейнитѣ жители никакъ не могатъ да се подчинятъ на толкова явна и неизбежна опасностъ и че, за да излѣзатъ отъ отговорностъ, тѣ сж Ви пратили да имъ явите, че именно, ако се изпратятъ турски гарнизони на Балкана, ако губернаторътъ не бжде европейецъ, избранъ отъ силитѣ, ако при туй не се ограничи правото му, да повика въ областъта турска войска безъ прѣдварително съгласие на великитѣ сили, тѣ сж фатално принудени да се изложатъ на нови опасности и изтрѣбления нежели, слѣдъ толкова страдания и ужаси, да оставятъ пакъ да виси надъ главата имъ сабята на Демоклеса. Ако Ви попитатъ, Вие не можете да кажете въ сегашното състояние на духоветѣ, че съ тия отстъпки народонаселението ще остане задоволено отъ берлинския трактатъ, но можете на здраво да ги увѣрите, че вѣрвате, какъ тия измѣнения ще намалятъ много страховетѣ и извънредното раздражение на населенията и че Европа, която чрѣзъ берлинския трактатъ имъ отне свободата, е длъжна да употреби поне туй срѣдство, за да ги избави отъ една неминуема опасностъ.

Подиръ тия отъ страна на великитѣ сили отстъпки, чрѣзъ които може да се постигне желаниятъ резултатъ, още една важна мѣрка, която трѣба да се вземе, за да не станатъ сблъсквания въ областъта, е да се не позволява на мѣстнитѣ турски бѣжанци да се завръщатъ на мѣстата си, прѣди портата да имъ приготви жилищата и потребноститѣ за прѣхрана.

На конецъ кажете имъ, че населението вижда въ изработения отъ комисията уставъ безъ негово мнѣние нѣкои разпореждания несподни; затова би било желателно да се каже въ него, че подиръ единъ периодъ отъ 3—5 години областното събрание може да го прѣгледа и да направи нѣкои измѣнения съ одобрението на посланниците на великитѣ сили въ Цариградъ.